

СИНТАКСИЧНЕ СПРОЩЕННЯ ЯК УМОВА ЕФЕКТИВНОЇ НАУКОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

SYNTACTIC SIMPLIFICATION AS A CONDITION FOR EFFECTIVE SCIENTIFIC COMMUNICATION

Біловус Л.І.,

orcid.org/0000-0003-4882-4511

*доктор історичних наук, кандидат філологічних наук, професор,
професор кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності
Західноукраїнського національного університету*

Яблонська Н.М.,

orcid.org/0000-0002-5790-1526

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності
Західноукраїнського національного університету*

Шиманська В.П.,

orcid.org/0009-0006-3711-4134

*викладач кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності
Західноукраїнського національного університету*

У статті розглянуто проблему зрозумілості наукового тексту як ключової умови ефективної комунікації в сучасному академічному дискурсі. Зосереджено увагу на синтаксичному спрощенні як механізмі підвищення когнітивної прозорості та інклюзивності наукового мовлення. Актуальність дослідження зумовлена тенденціями до демократизації наукового знання, поширення міждисциплінарних комунікацій. Наголошується, що традиційна синтаксична складність наукових текстів (наявність громіздких складнопідрядних конструкцій, номіналізацій, пасивних форм і вставних елементів) створює бар'єри для сприйняття та засвоєння інформації, особливо серед студентів і молодих дослідників. На основі аналізу лінгвістичних, когнітивних і комунікативних підходів визначено принципи побудови зрозумілого наукового висловлення, серед яких – логічна послідовність, структурна узгодженість, синтаксична економність і прагматична релевантність. У роботі обґрунтовано, що синтаксичне спрощення не знижує рівня науковості, а, навпаки, забезпечує точність і ясність викладу, сприяє формуванню культури «ясного письма» та відкритості академічної комунікації.

У дослідженні розглянуто основні прийоми синтаксичного спрощення: розщеплення багатокомпонентних речень, усунення надлишкових вставок, заміна пасивних конструкцій активними, зменшення кількості номіналізацій, стандартизація порядку слів і використання паралельних конструкцій. Зауважено, що застосування цих прийомів сприяє формуванню інклюзивного наукового простору, у якому знання стають доступними для ширшої аудиторії. Особливу увагу приділено педагогічному аспекту: оптимізація синтаксичних структур у навчальних текстах підвищує ефективність засвоєння матеріалу та розвиває навички зрозумілого письма.

Аргументовано, що синтаксичне спрощення є не лише технічним редагуванням, а комплексним когнітивно-комунікативним процесом, який забезпечує баланс між науковою точністю та зрозумілістю викладу. У роботі обґрунтовано, що тенденція до спрощення синтаксису відповідає сучасним вимогам інклюзивної та демократичної науки, формує нову комунікативну етику академічного письма і сприяє розвитку культури наукового мислення, орієнтованого на ефективний діалог і взаєморозуміння.

Ключові слова: синтаксичне спрощення, академічне письмо, комунікативна ефективність, інклюзивність; структура речення, культура ясного письма; науковий дискурс.

The article discusses the problem of scientific text comprehensibility as a key condition for effective communication in modern academic discourse. It focuses on syntactic simplification as a mechanism for increasing the cognitive transparency and inclusiveness of scientific discourse. The relevance of the study is determined by trends toward the democratization of scientific knowledge and the spread of interdisciplinary communication. It is emphasized that the traditional syntactic complexity of scientific texts (the presence of cumbersome complex sentences, nominalizations, passive forms, and inserted elements) creates barriers to the perception and assimilation of information, especially among students and young researchers. Based on the analysis of linguistic, cognitive, and communicative approaches, the principles of constructing understandable scientific statements have been identified, including logical sequence, structural consistency, syntactic economy, and pragmatic relevance. The paper argues that syntactic simplification does not reduce the level of scientificity but, on the contrary, ensures accuracy and clarity of presentation, contributes to the formation of a culture of "clear writing" and openness of academic communication. The study examines the main techniques of syntactic simplification: splitting multi-component sentences, eliminating redundant insertions, replacing passive constructions with active ones, reducing the number of nominalizations, standardizing word order, and using parallel constructions. It has been noted that the use of these techniques contributes to the formation of an inclusive scientific space in which knowledge becomes accessible to a wider audience. Particular attention is paid to the pedagogical aspect: optimizing syntactic structures in educational texts

increases the effectiveness of material assimilation and develops clear writing skills. It is argued that syntactic simplification is not just technical editing, but a complex cognitive-communicative process that ensures a balance between scientific accuracy and clarity of presentation. The work substantiates that the trend toward simplifying syntax meets the modern requirements of inclusive and democratic science, forms a new communicative ethic of academic writing, and contributes to the development of a culture of scientific thinking oriented toward effective dialogue and mutual understanding.

Key words: syntactic simplification; academic writing; communicative effectiveness; inclusiveness; sentence structure; culture of clear writing; scientific discourse.

Постановка проблеми. У сучасному науковому дискурсі питання доступності наукових текстів стає все більш актуальним. Інтенсивний розвиток науки, зростання обсягів академічної літератури та глобалізація наукового обміну роблять необхідним використання текстів, які не лише містять точні наукові дані, але і є зрозумілими для максимально широкого кола читачів. Наукові тексти традиційно характеризуються високим рівнем синтаксичної складності, що зумовлює труднощі у їхньому сприйнятті навіть для фахівців у відповідній галузі. Довгі складно-підрядні речення, численні вставні конструкції, абстрактні терміни та синтаксичні ланцюжки значної довжини часто ускладнюють процес комунікації. Наукові тексти потребують підвищеної концентрації уваги, здатності до аналітичного мислення та вміння виділяти головне серед множини додаткових деталей. Проблемаю є складність наукової мови, яка часто відзначається високою спеціалізацією, насиченістю термінами та формальністю. Хоча ці риси забезпечують точність і ясність у конкретній галузі, вони водночас можуть ускладнювати сприйняття та обмежувати доступність текстів. Науковці, викладачі та студенти нерідко зіштовхуються з труднощами при читанні наукових матеріалів, що може перешкоджати поширенню знань і розвитку науки загалом.

У зв'язку з цим виникає потреба в синтаксичному спрощенні, що є однією з ключових стратегій підвищення доступності наукового дискурсу. Синтаксичне спрощення передбачає перетворення складних конструкцій у простіші, більш зрозумілі форми без втрати точності та наукової коректності. Воно полягає у поділі надмірно довгих речень на прості, усуненні надлишкових вставок, заміні пасивних форм активними, спрощенні абстрактних термінів та упорядкуванні логічної послідовності викладу. Метою таких трансформацій є зменшення когнітивного навантаження на читача, підвищення швидкості сприйняття інформації та забезпечення широкого доступу до наукового знання. Дослідження синтаксичного спрощення допоможе підвищити ефективність наукової комунікації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В останні роки проблема зрозумілості наукового

тексту та синтаксичного спрощення як умови ефективної комунікації активно привертає увагу сучасних лінгвістів, психологів і фахівців з академічного письма. Науковці аналізують закономірності побудови логічно цілісного, структурно впорядкованого та комунікативно ефективного висловлення, що поєднує наукову точність зі зрозумілістю викладу. Зокрема, О. Маленко детально аналізує риторичні структури наукових статей у різних дисциплінах. Дослідження науковиці надає цінні відомості щодо правил організації наукового письма та пропонує практичні рекомендації для науковців, які прагнуть удосконалити навички написання текстів. Окрему увагу приділяють ролі метадискурсу в науковому письмі І. Варнавська, О. Красовська та Л. Боть. Науковці аналізують використання метадискурсу авторами для організації тексту, залучення читачів та керування потоком інформації.

Внесок у розвиток проблематики зрозумілості наукового тексту та його жанрового аналізу зробили також Н. Писарська, М. Заверющенко та М. Лухіна. Дослідники наголошують, що наукове письмо охоплює не лише подання даних, але й стратегічне позиціонування дослідження у межах наявного масиву знань, підкреслюють необхідність детального вивчення функціонування мови в різних наукових спільнотах [1, с. 63].

Також у працях М. Заверющенко, М. Лухіної, Н. Писарської [2], П. Селігея [3], І. Холявко [4] ґрунтовно досліджено структурно-синтаксичні особливості наукового тексту. Учені наголошують на логіко-композиційній організації наукового висловлення, широкому використанні складних синтаксичних конструкцій, перевазі безособових та узагальнено-особових речень, а також на частотності термінологічних зворотів, що забезпечують точність, об'єктивність і наукову нейтральність викладу. Ці дослідження мають практичне значення для викладання наукового письма, демонструючи, що ефективне застосування синтаксичних конструкцій підвищує зрозумілість тексту та сприяє залученню ширшої аудиторії.

Попри значні досягнення у сфері лінгвістичних досліджень, низка аспектів, зокрема проблема синтаксичного спрощення наукового тексту, залишається малодослідженою. Необхідність

переосмислення підходів до побудови зрозумілого наукового висловлення зумовлена тенденціями до демократизації та інклюзивності наукової комунікації, орієнтованої на розширення кола адресатів.

У статті здійснено спробу проаналізувати основні принципи побудови зрозумілого тексту в науковій комунікації крізь призму синтаксичного спрощення як ефективного інструменту підвищення доступності змісту. Осмислено роль синтаксичної організації висловлення у формуванні чіткості, логічності та послідовності наукового мовлення. Проаналізовано типові синтаксичні моделі, що сприяють зменшенню структурної складності тексту без втрати наукової точності та змістової насиченості. Простежено взаємозв'язок між синтаксичною оптимізацією, інклюзивністю та демократизацією сучасного академічного дискурсу. Продemonстровано, що застосування принципів синтаксичного спрощення не лише підвищує ефективність комунікації, а й сприяє формуванню культури зрозумілого письма в межах наукового стилю.

Постановка завдання. З'ясувати роль синтаксичного спрощення у формуванні зрозумілого наукового тексту як складника ефективної комунікації, проаналізувавши принципи та прийоми оптимізації синтаксичних конструкцій у сучасному науковому дискурсі як прояв тенденції до демократизації й інклюзивності наукового мовлення.

Виклад основного матеріалу. У сучасному гуманітарному знанні спостерігається підвищений інтерес до проблем зрозумілості тексту та ефективності комунікації. Динаміка інформаційних процесів, інтенсивне поширення знань через цифрові платформи та розвиток публічної науки актуалізують потребу у доступному, прозорому, логічно структурованому викладі наукового матеріалу. Синтаксичне спрощення в цьому контексті постає не лише як технічний прийом редагування, а як важливий когнітивно-комунікативний механізм, що забезпечує зрозумілість, інклюзивність і результативність наукового дискурсу. Зрозумілий науковий текст – це не лише формально правильний, а й комунікативно ефективний мовний продукт. Його лінгвістична організація має сприяти адекватному декодуванню інформації адресатом, незалежно від рівня його підготовки. Тому можемо стверджувати, що синтаксичне спрощення постає необхідною умовою реалізації принципу інклюзивності в сучасній науковій комунікації.

У сучасному академічному дискурсі дедалі більшого значення набуває вміння формулювати

думки грамотно, логічно й зрозуміло, що зумовлює необхідність глибокого опанування принципів побудови доступного тексту. Вивчення принципів синтаксичного спрощення сприяє формуванню здатності створювати тексти, що поєднують точність і ясність викладу, логічну послідовність та відсутність двозначності, забезпечуючи при цьому комунікативну ефективність. Як слушно зазначає Г. С. Онуфрієнко, науковий текст наочно демонструє використання морфолого-синтаксичних і лексико-граматичних конструкцій у їхньому «природному» контексті для відтворення наукових концептів. Він постає взірцем монологічного наукового мовлення та слугує основою, на якій формується власне наукове висловлювання [5, с. 21].

Синтаксична оптимізація виступає одним з основних чинників зрозумілості наукового мовлення. Спрощення передбачає відмову від надмірно ускладнених конструкцій, нераціонального використання відокремлених членів речення чи надлишкових підрядних структур, що ускладнюють сприйняття тексту. Використання простіших синтаксичних моделей не знижує рівня науковості висловлення, а, навпаки, підвищує його інформативність і доступність, наближаючи мову науки до принципів інклюзивної комунікації [6].

Особливої ваги це набуває у процесі навчання майбутніх фахівців, оскільки складність наукових текстів часто зумовлюється насиченістю спеціальної термінології, абстрактними поняттями та громіздкими синтаксичними побудовами. Рациональний добір навчального матеріалу має ґрунтуватися на критеріях змістової доцільності, доступності та зв'язку з фаховими дисциплінами. Тексти, що використовуються у навчальному процесі, повинні не лише відображати сучасний стан науки, а й слугувати засобом формування культури зрозумілого письма. У навчальних закладах цю функцію може виконувати тьютор, який може адаптувати тексти відповідно до індивідуальних особливостей здобувача освіти. Оптимізовані тексти допоможуть ефективніше засвоювати матеріал і водночас сформують навички ясного та раціонального письмового висловлення. Адже науковий текст у цьому контексті виконує подвійну функцію: з одного боку, є джерелом актуальної інформації, з іншого – виступає моделлю синтаксичної організації, що демонструє принципи побудови логічного й структурно узгодженого висловлення [1, с. 62-63].

Зміст, синтаксична структура та ступінь складності тексту безпосередньо впливають на процес засвоєння знань, комунікації, на розвиток умінь

дотримуватися об'єктивності, безособовості, точності й водночас комунікативної прозорості мовлення. Синтаксичне спрощення є не лише технічним прийомом оптимізації структури наукового висловлення, а й важливим компонентом методики навчання академічного письма, що спрямоване на формування культури зрозумілої, ефективної та інклюзивної комунікації.

Проблема зрозумілості тексту розглядається сучасною лінгвістикою у зв'язку з когнітивними можливостями адресата та прагматичною настановою автора. Текст є комунікативно завершеною одиницею, що має властивості когерентності, когезії, інформативності, ситуативності й інтенційності. У межах цих параметрів зрозумілість постає як інтегральна ознака якісного тексту, що забезпечує гармонію між структурою, змістом і комунікативною метою. Синтаксична організація тексту безпосередньо впливає на процеси сприйняття й осмислення інформації, надмірна синтаксична складність ускладнює обробку інформації в короткочасній пам'яті. У наукових текстах частими є розгорнуті складнопідрядні конструкції, численні вставні фрази, номіналізації, що створюють перешкоди для сприйняття [7, с. 127].

Сучасні тенденції до демократизації та інклюзивності наукової мови вимагають переосмислення традиційної складності академічного письма. Зрозумілість стає не маркером спрощення, а показником зрілості наукового мислення, здатного передати складні ідеї у доступній, логічній формі. Комунікація у сучасному світі, насиченому інформаційними потоками, потребує максимальної ясності, лаконічності та структурної логіки. Складні синтаксичні конструкції, перевантажені другорядними членами, ускладнюють процес сприйняття повідомлення, знижують ефективність взаємодії та створюють перешкоди для розуміння навіть у межах професійних спільнот. Натомість синтаксичне спрощення виступає як засіб підвищення комунікативної прозорості – воно дає змогу сконцентрувати увагу на змісті, а не на формі, забезпечити точну передачу думки без смислових викривлень і надмірної когнітивної напруги [6].

Особливої ваги у цьому контексті набуває осмислення внутрішньої побудови речення. Компонентний склад висловлення повинен бути організований так, щоб відображати природну логіку мислення і послідовність передачі інформації. Характер мовленнєвої діяльності визначає добір, комбінування та вербалізацію мовних засобів, і тому структура речення має підпорядкову-

ватися не лише граматичним правилам, а й прагматичній меті – досягненню розуміння. Кожен елемент синтаксичної системи виконує комунікативну функцію, забезпечуючи зв'язок між мовцем і адресатом, а отже, впливає на якість спілкування загалом.

Синтаксично оптимізоване мовлення характеризується високою інформаційною щільністю, логічною послідовністю і прагматичною точністю. Саме такі ознаки забезпечують ефективну взаємодію в сучасних умовах інформаційного суспільства, де швидкість і точність передачі повідомлення є вирішальними для успішного комунікативного акту.

До основних принципів синтаксичного спрощення належать заміна віддієслівного іменника дієприслівниковим зворотом або підрядним реченням. Наприклад, «До спрощення: Після прибуття до Києва представники консульства США відвідали музей Лесі Українки» можна замінити на «Прибувши до Києва, представники консульства США відвідали музей Лесі Українки» або «Коли представники консульства США прибули до Києва, вони відвідали музей Лесі Українки». У цьому випадку заміна номіналізованої форми на дієприслівник або підрядне речення робить висловлення більш динамічним та прозорим для сприйняття.

Також поширеним явищем є розщеплення складного багатокомпонентного речення на два, три прості. Наприклад, складне речення «Враховуючи той факт, що розвиток сучасних технологій здійснюється під впливом багатьох факторів, включаючи соціально-економічні, політичні та культурні аспекти, виникає необхідність адаптації наукових методів для забезпечення більшої ефективності досліджень» може бути перетворене на прості речення: «Сучасні технології розвиваються під впливом багатьох факторів. До них належать соціально-економічні, політичні та культурні аспекти. Через це наукові методи потребують адаптації для підвищення ефективності досліджень». У цьому випадку розщеплення зменшує рівень підрядності та навантаження на робочу пам'ять реципієнта, підвищує читабельність тексту.

Доцільною є заміна пасивних форм активними там, де це не порушує стилістичних норм наукового тексту. Наприклад, речення «Проект було завершено» краще перебудувати таким чином: «Команда завершила проект». Заміна пасиву на актив дозволяє вказати виконавця дії й полегшує розуміння логічних зв'язків, у фахових текстах це часто підвищує прозорість.

Також до синтаксичного спрощення належить редукція підрядних речень із підрядним означальним та складними синтаксичними конструкціями. Наприклад, речення «Книга, яка була видана торік і в якій детально розглядається методика експерименту, що застосовується в лабораторії, отримала багато відгуків» можна переробити на більш компактне: «Книга, видана торік з детальним описом методики експерименту в лабораторії, отримала багато відгуків». У другому варіанті зміст речення більш цілісний.

Ефективним у синтаксичній оптимізації є усунення надлишкової координації. Наприклад, речення «Він підготував звіт, написав доповідь, провів аналіз даних і підготував презентацію, яка була показана на конференції» слід перебудувати у кілька простих: «Він підготував звіт і доповідь. Також провів аналіз даних і підготував презентацію для конференції». Як бачимо, заміна важкої координації на кілька логічно пов'язаних речень знижує синтаксичну складність.

Варіантом синтаксичної оптимізації є також декомпозиція довгих іменникових груп. Наприклад, речення «Проведення аналізу результатів дослідження виявило низку неточностей», можна оптимізувати знизивши кількість номінацій: «Аналіз результатів дослідження виявив низку неточностей» або «Ми проаналізували результати дослідження і виявили низку неточностей». Оптимізований варіант підвищує динамічність і зрозумілість наукового тексту.

До поширених видів синтаксичного спрощення належать виключення або інтеграція вставних конструкцій для уникнення розриву головного змісту. Наприклад, речення «Цей метод, що був розроблений нашою групою у 2018 році, дозволяє скоротити час обробки даних» слід оптимізувати таким чином: «Метод, розроблений нашою групою у 2018 році, дозволяє скоротити час обробки даних». Структура другого речення більш органічна, зміст сприймається легше.

Інколи труднощі виникають і під час сприйняття змісту складних конструкцій. До прикладу, речення «Але є люди, обділені долею, немає дітей або розлетілися по світу, і на схилі літ пліч-о-пліч зі своєю старістю, хворобами та життєвими проблемами залишаються самі» доцільніше перебудувати на складне речення з підрядною означальною частиною: «Але є люди, обділені долею, у яких немає дітей, тому на схилі літ вони залишаються самі зі своєю старістю, хворобами та життєвими проблемами» [8, с. 103].

До синтаксичної оптимізації належить перестановка структурних елементів речення.

Наприклад, зміст речення «*У період дослідження було виявлено численні розбіжності в протоколах*» сприйматиметься простіше, якщо звучатиме так: «*Дослідження виявило численні розбіжності в протоколах*».

Важливо зауважити, що синтаксичне спрощення не означає втрату змісту або зниження наукової цінності тексту. Це методологічний інструмент підвищення ефективності передачі знання. Простота мови не є стилістичним спрощенням, а функціональною оптимізацією наукового висловлювання [9, с. 50]. Доступність наукового тексту має не лише когнітивне, а й економічне та соціальне значення. Зручний, зрозумілий текст скорочує час на його опрацювання та підвищує швидкість засвоєння інформації. У міжнародних наукових проєктах, де учасники володіють мовою на різних рівнях, синтаксичне спрощення є основним фактором комунікаційної ефективності. Соціокультурний аспект оптимізації речень полягає у забезпеченні широкого доступу до наукового знання. Надто складні тексти обмежують коло читачів, цей аспект робить наукову інформацію вузькопрофільною. Оптимізація синтаксису сприяє формуванню більш відкритого та інклюзивного наукового дискурсу, підвищує рівень освіченості та підтримує демократизацію доступу до знань більш широкої аудиторії.

Ефективна комунікація у будь-якій сфері – науковій, професійній, освітній чи суспільній – залежить від здатності мовця адаптувати синтаксичну форму до потреб адресата. Сучасна комунікативна парадигма вимагає від мовця не просто говорити грамотно, а говорити зрозуміло, логічно і переконливо. Синтаксичне спрощення в цьому сенсі є проявом мовної відповідальності, культури спілкування та прагнення до взаєморозуміння як головної мети будь-якого комунікативного акту.

Висновок. Проведене дослідження дає підстави стверджувати, що синтаксична оптимізація є однією з основних принципів ефективної комунікації, який визначає якість та результативність мовленнєвої взаємодії. Серед найуживаніших прийомів спрощення – розщеплення складних речень на прості, усунення вставних конструкцій, заміна пасивних форм активними, уникнення номіналізацій, стандартизація порядку слів та використання паралельних конструкцій. Ці засоби забезпечують узгодженість синтаксичної структури із закономірностями когнітивного сприйняття. Інклюзивність у сучасному науковому дискурсі передбачає відкритість знань для широкого кола читачів – не лише фахівців, а й студентів, практиків, представників інших дисциплін. Синтаксичне

спрощення сприяє реалізації цієї мети, оскільки усуває мовні бар'єри, забезпечуючи рівний доступ до змісту. Воно формує культуру «ясного письма». Такий підхід не знижує наукової вартості тексту, а навпаки – підвищує якість комунікації, створюючи умови для міждисциплінарного діалогу та суспільної довіри до науки.

Зрозуміла комунікація неможлива без логічного й структурно узгодженого синтаксису. Чітка

побудова речення допомагає адресату швидко орієнтуватися в ієрархії смислових елементів, визначати головне і другорядне, прогнозувати семантичні зв'язки між частинами висловлення. У цьому сенсі синтаксичне спрощення стає механізмом управління увагою адресата: воно концентрує смислову енергію висловлення, усуває неоднозначність і підтримує когерентність комунікативного процесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Гарбар М., Навчук Г., Хававчак О. Лінгвопоетика наукового дискурсу: аналіз мовних засобів побудови наукових текстів. *Лінгвістичні студії*, 2024. Випуск 48. С. 61–72. URL: <https://doi.org/10.31558/1815-3070.2024.48.5>
2. Писарська Н. В., Заверюченко М. П., Лухіна М. Ю. Семантико-синтаксична організація наукового стилю. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2023. Т. 34 (73). № 5. С. 24–29.
3. Селігей П. О. Український науковий текст: проблеми комунікативної повноцінності та стильової досконалості : дис. ... д-ра філол. наук : 10.02.01. Київ, 2016. 427 с.
4. Холявко І. В. Національні традиції українського синтаксису у сфері наукової комунікації. *Філологія: сучасний погляд на вивчення актуальних проблем : матеріали Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 17–18 лютого 2017 р.)*. Запоріжжя, 2017. С. 27–31.
5. Онуфрієнко Г. С. Науковий стиль української мови : навч. посіб. з алгоритмічними приписами. 2-ге вид., перероб. та доп. Київ : Центр учбової літератури, 2009. 392 с.
6. Про схвалення Національної стратегії зі створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року: розпорядження Каб. Міністрів України від 14.04.2021 р. № 366-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/366-2021-%D1%80#Text>
7. Кухарчук І. Лінгвометодичні засади дослідження синтаксису наукового педагогічного тексту. *Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка*, 2025, Том 2. № 58. С. 123–130.
8. Шульська, Н. М., Зінчук, Р. С. Редакторська грамотність журналістського тексту: анормативи на рівні складних конструкцій. *The X International Science Conference «Trends and prospects development of science and practice in modern environment»*, (Geneva, Switzerland, November 22–24, 2021). Geneva, Switzerland, 2021. р. 102–106.
9. Баровська А. В., Коваль І. О. «Зрозуміла мова» / Plain language як умова реалізації комунікації «влада – громадськість» та побудови наративів. *Стратегічні пріоритети. Серія «Політика»*. 2016. № 4. С. 49–54.

Дата першого надходження рукопису до видання: 26.10.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 28.11.2025

Дата публікації: 30.12.2025